

VELYKNAKTIES PAMOKSLAS

„JŪS IEŠKOTE JĖZAUS, KURIS BUVO NUKRYŽIUOTAS. JO ČIA NEBĖRA, JIS PRISIKĖLĖ.“

O mano džiaugsmo, Kristus prisikėlė! Kviečiu visus, ten, kur esate, kartu ištarti: O mano džiaugsmo, Kristus prisikėlė! Iš tiesų prisikėlė! Aleliuja, aleliuja, aleliuja! Šiąnakt mūsų džiaugsmas yra švęsti Kristaus prisikėlimą.

Išvertus iš hebrajų kalbos, Velykos reiškia „perėjimą“. Žydams tai reiškia išėjimą iš Egipto ir perėjimą Raudonąja jūra, o mums, su prisikėlusiu Kristumi, tai reiškia perėjimą iš mirties į gyvenimą, iš vergystės į laisvę, iš gyvenimo susitelkus tik į save, į gyvenimą sutelktą į Viešpatį ir į savo artimą, iš nakties į dieną, iš gyvenimo, kur aš pasiimu ir laikau sau, į gyvenimą, kur aš priimu ir dovanuju. Ir dėl to mums reikia prisikėlusio Kristaus, pats jo asmuo yra perėjimas, tik su juo ir jame mes galime patirti perėjimus savo gyvenime. Prisikėlimas yra ypatingas perėjimas žmonijos istorijoje, viską nesugrąžinamai pakeitęs.

Šiomet Velykas švenčiame namuose, taigi esame kviečiami patirti velykinį perėjimą pas save, namie. Ir iš tiesų, prisikėlimas įvyko dalyvaujant vien tik Trejybės asmenims. Nebuvo stebėtojų, žiūrovų, jos netransliavo internetu, per live-streaming. Evangelija mums pasakoja, kad pirma moterys rado tuščią kapą, o tik vėliau kalba apie prisikėlusio Kristaus pasirodymus. Taigi matomos yra tik prisikėlimo pasekmės, tačiau pats prisikėlimas tegali būti mūsų tikėjimo objektas. Evangelija kviečia mus tikėti prisikėlimu. Nors jis yra pagrindinė mūsų tikėjimo tiesa, per Velykų ir Sekminių įvykius gimsta krikščionybė, tačiau jis įvyko slaptoje, niekam nematant, kapo viduje.

Jėzaus prisikėlime mes matome didžiulį Dievo nuolankumą. Dievas neprimeta mums savo išgelbėjimo naudodamas jėgą, bet palieka mums laisvus tikėti ir pasirinkti.

Tėvas atėjo į Kristaus kapo gilumą ir įkvėpė jam savo gyvybės Dvasią bei pažadino jį iš mirties. Tėvas Kūrėjas tęsia savo darbą, atkuria vėl iš naujo savo Sūnaus gyvybę. Tėvo dvasios dvelksmas aštuntąją dieną prikelia Jėzų ir tarsi atbaigia kūrinių darbą. Visa tai vyksta slaptoje, niekam nematant, tyloje. Taip pat ir kiekvienas iš jūsų šiąnakt esate namuose, savo kambaryje, vieni patys, ar su šeima. Pas jus taip pat šįvakar, Kristui prisikeliant, Tėvas ateina įkvėpti savo Dvasios, prikelti, atverti gyvenimui. Beje, kai prisikėlęs Jėzus pasirodė savo mokiniams, pirmasis jo gestas ir buvo dvasios kvėpimas: „jis kvėpė į juos“. Jėzus priima gyvybę iš Tėvo ir savo ruožtu ją dovanoja žmonijai, kiekvienam iš mūsų. Kristus prisikėlė mums ir dėl mūsų, kad pasidalintų savo Gyvybe – tai didžiausia jo meilės mums apraiška, prieš įžengiant pas Tėvą. Jo prisikėlimas ir mumyse atbaigia Kūrėjo darbą.

Tačiau mums gali kilti klausimas, kodėl Kristaus prisikėlimas yra svarbus man asmeniškai? Prisikėlimas nėra pirmiausia teologinė ar dogminė realybė, bet gyvenimiška patirtis. Jis yra pati svarbiausia mūsų gyvenimo tiesa ir realybė. Tai reiškia, kad prisikėlimas vyksta mano egzistencijoje, mano paties dvasiniame ir kasdieniame gyvenime, mano šeimoje, mano darbovietėje... Prisikėlimo malonė veikia ne tik mano asmeniniame gyvenime, bet ir mūsų bendruomenėse, visuomenėje ir apskritai mūsų šiandienos pasaulyje. Taip pat, prisikėlimas nėra malonė, kurią galiu pajausti, bet evangelijos tiesa, kurią priimu su tikėjimu. Jausmai nėra svarbiausias prisikėlimo malonės rodiklis, kur kas svarbesnis yra mūsų tikėjimas: Kristaus kūno kape nebėra! Vis dėlto slaptoje prisikėlęs Kristus pasirodo savo mokiniams ir dalinasi viltimi bei nori, kad ši viltis būtų skelbiama.

Prisikėlimas yra svarbus ypač mūsų santykiams, nes mes esame sukurti bendrystei. Karantino laikotarpis mums gali būti malonė šiuo atžvilgiu, tačiau neretai būna, kad gyvenant užsidarius, tampame jautrūs, atsiveria gyvenime patirtos žaizdos, iškyla prisiminimai apie gyvenimo įvykius, patirtus asmeniškai ar šeimoje. Gyvenkime prisikėlimą namuose. Dabartinė pasaulinė krizė mums padeda suprasti, kad svarbiausias mūsų tikėjimo įvykis – Jėzaus mirtis ir prisikėlimas – yra svarbus man asmeniškai, svarbus mano namams, svarbus mano kasdieniam gyvenimui ir pasauliui - mūsų bendriems namams, kaip sako popiežius Pranciškus. Apvaizdos dėka šiomet Velykas švenčiame karantino metu ir mums ši šventė atneša didžiulę Viltį. Velykos yra Dievo gailestingumo mums apraiška, nes savo prisikėlimu Kristus panaikino mūsų nuodėmę ir mirtį, esame išgelbėti iš Jo trykštančia gyvybe. Kristaus kapas buvo užritintas akmeniu, tačiau dabar jis atviras. Jame nebėra Kristaus kūno. Kartais gyvenimas mus priverčia išgyventi tam tikrą mirtį: atsisakyti savo darbotvarkės ir planų, negalėti pasimatyti su brangiais žmonėmis, „mirti“ savo laisvalaikio užsiėmimams, „mirti“ norui viską valdyti, kontroliuoti, vieną dieną mums teks numirti iš šiam gyvenimui.

Kai tenka tai patirti, mes norime pabėgti, išvengti, arba užsidaryti savyje, dejuojame, laikome save auka, tačiau tokia situacija gali mums būti proga augti pasitikėjime ir visiškai atsiduoti Gyvybės davėjui. Tai mūsų reikalauja tvirto apsisprendimo, tačiau mes tikime, kad šiame apsisprendime mums bus duota Viešpaties malonė ir šviesa.

Ar norėtum šiandien nuspręsti sekti prisikėlusiu Kristumi, palikti savo norą pabėgti nuo sunkumų, savo aimanas, savo skundus ir nuspręsti tapti Prisikėlimo dalyviu, dienos vaiku, Šviesos vaiku?

Prisikelti yra skirta ir tau. Elkimės kaip moterys, atėjusios Velykų rytą prie Kristaus kapo: „Jos greitomis paliko kapą ir bėgo pranešti mokiniams“. Mes taip pat, greitai palikime savo kapus ir bėkime skelbti Gerosios Naujienos. Norėčiau jus pakviesti rytoj labai konkrečiai skelbti Kristaus prisikėlimą: paskambinkite penkiems žmonėms ir palinkėkite Velykinės ramybės ir vilties. Paprašykime, kad Šventoji Dvasia mums įkvėptų minčių, su kuo pasidalinti šia Gerąja Naujiena, ir nebūkime tinginiai, jei jos pasiūlymai mums atrodo pernelyg sunkūs.

Šiąnakt esame ypatingoje bendrystėje su kenčiančiais žmonėmis, čia, Lietuvoje, ir visame pasaulyje, su vienu ar išdavystę patiriančiais žmonėmis, su ligoniais, su netekusiais artimųjų... Su visais, kuriems dabartinio kryžiaus svoris kreipia žvilgsnį žemyn, kuriems šiuo metu per sunku pakelti akis į dangų. Su prisikėlusiu Kristumi mes norėtume kreiptis į jus: „Ramybė jums!“ Kai kenčiame, mums atrodo, kad mūsų Didysis

Penktadienis ar Šeštadienis niekada nesibaigs, kad visada taip ir liksime laukdami išganymo, bet skaitykime vėl iš naujo evangeliją, peržvelkime savo gyvenimo istoriją ir supraskime, kad Kristus mus nuolat atgaivina ir duoda gyvybę. Tad nuo šiol, kad ir ką mums tektų patirti, džiugaus ar skausmingo, mes galime nuspręsti priimti gyvybę, šviesą, viltį. Įsiklausykime į šiuos angelo žodžius: „Jūs ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas. Jo čia nebėra, jis prisikėlė, kaip buvo žadėjęs.“ Taip, kartais mes esame gundomi vis ieškoti nukryžiuoto Kristaus, bet nuo šiol Kristus pas mus ateina ir pasirodo gyvas. Prisikėlimas nepanaikina kančios, bet ją atbaigia. Prisikėlęs Kristus parodo savo pervertas rankas ir kojas, liudijančias jo kančią ir meilę iki galo. Nemanykime, kad kenčiant neįmanoma patirti prisikėlimo malonės. Ieškoti gyvenimo be kančios būtų iliuzija. Tikėjimas mus kviečia suprasti, kad kančios gelmėje gali atsiverti Prisikėlimo versmė. Kartais galime pajusti emociškai prisikėlimo džiaugsmą ir ramybę, einančius iš Viešpaties. Tačiau dažniausiai mums tenka tiesiog nuolankiai tikėti. Neleiskime, kad kas atimtų iš mūsų Prisikėlimo tiesą, nors galbūt šiąnakt dar esame kančioje. Prisikėlęs Kristus pasirodo su kančios žymėmis savo kūne. Jis mus kviečia neleisti, kad kančia užimtų pagrindinę vietą mūsų gyvenimuose. Mūsų šios nakties viltis – kad Kristaus prisikėlimo įvykis taptų mūsų gyvenimo centru.

Brangus Kristaus drauge, tavo skausmas, kartais toks sunkus pakelti, tau nekliudo priimti Prisikėlimo malonės, priešingai, būtent tavo kančioje jis ateina tavęs aplankyti, palengvinti, paguosti, atnaujinti tavo jėgas.

Prisikėlęs Kristau, šią naktį, su tavimi ir tavyje, aš pereinu iš tamsos į Šviesą.
Tu, Prisikėlusysis, esi Vartai į Gyvenimą, tu esi Gyvenimas.

O mano džiaugsme, Kristus prisikėlė!
Iš tiesų prisikėlė! Aleliuja! Aleliuja! Aleliuja!

Brolis Frederikas+
Tiberiados bendruomenė